

## Dopisi.

**Iz Slovenjegraškega okraja.** (Dež. poslanca poročilo.) Rožnovensko nedeljo, dne 2. oktobra t. l., je sklical deželni poslanec za Slovenjegraški okraj, vlč. g. dr. Lipod shod volilcev v Stari trg, da bi jim poročal o svojem delovanju. Vkljub slabemu vremenu in neugodno izbranemu času zbralo se je precejšnje število kmetov volilcev iz več okolo ležečih občin. Zbralo se je pa tudi poleg nekaj svetne inteligence nad deset duhovnikov iz okolice. Veselilo nas je to, ker to je nov dokaz, da naša duhovščina ni postala nezvesta narodu, kakor jej očitajo zlasti zadnje dni ljubljanski naprednjaki kričači, temveč da uprav duhovščini Slovenec-trpin na srcu leži. Da, duhovščina je in še sedaj skrbi, kakor za vero, tako tudi za narodnost in gmotni napredek ljubih Slovencev! V lepem govoru nam je slikal naš g. poslanec delovanje slovenskih poslancev v deželnem zboru sploh in posebej še svoje. Opozarjal je pred vsem svoje volilce na to, kako težavno stališče imajo slovenski poslanci v štaj. deželnem zboru. Kako težko jim je kaj doseči, ker vedno proti njim glasuje nemška liberalna stranka! Po tem uvodu je poročal najprvo o šolskem vprašanju. Deloval je vedno na podlagi našega gesla: »Za vero, dom cesarja!« Zato se je v zboru potegoval za versko šolo. Ostro je nadalje bičal velike nedostatke in krivice, ki se godé nam štajarskim Slovincem po ljudskih šolah v narodnem oziru. Deloval je tudi za splošno preosnovo ljudskega šolstva. Naj bi se poleg izobrazbe uma gledalo tudi na srce. Delovati bi se moralo v ljudskih šolah tudi na to, da bi se vzgajali dobri, poštene ljudje, ne pa samo na to, da se glava otroška s tolpo potrebnih in nepotrebnih znanostij natlači. Poročal je tudi naš g. poslanec o kmetiskem vprašanju. Deželni zbor je delal na to, da bi se bolje uravnala sedanja v marsikaterem oziru krivična domovinka pravica. Sklenila se je tudi nova postava, gledé na omejitve proste ženitve, pa ni prejela Najviše potrditve. Nadalje je poročal, kako se je delovalo za zboljšanje propadajočega kmetijskega stanja. Kmeta bolj in bolj stiskajo visoki davki, razne priklade, slabe letine itd. Zdravo kmetijstvo pa je podlaga države, torej zahteva korist države in je tudi njena dolžnost, da mu pomore. Razlagal je obširno, kako bi se moglo pomoči kmetu, pa ker ne pripušča prostor, da bi vse to poročal, omenim naj le še, so da navzoči volilci z velikim zanimanjem poslušali ves njegov govor in mu dostikrat živahno pritrdjevali in posebno še ob sklepu burno izražali svojo polno zadovoljnost. Po govoru se je g. poslanec zahvalil kmet Vivod v imenu svojih tovarišev s prisrčnimi besedami: Volilci so mu zelo hvaležni, da se je tako močito potegoval za pravice Slovencev-kmeta. Želijo, da bi še dolgo let čil in čvrst mogel delovati za svoj okraj. Nato mu je sporočil navzoči učitelj v imenu učiteljskega Slovenjegraškega okraja priznanje in zahvalo za njegovo delovanje v šolskem vprašanju. Z željo, da bi tako nemorno, kakor do sedaj, tudi v prihodnje deloval za Slovence, tudi mi sklepamo in se nadejamo, da bomo zopet kmalu videli v svoji sredi našega g. deželnega in pa tudi državnega poslanca, poročujoča nam o svojem marljivem delovanju.

**Od Sv. Barbare v Halozah.** (Zahvala.) Dan 16. oktobra t. l. bil je za našo župnijo prežalosten. Zapustili so nas namreč naš preljubljeni, veleč. g. župnik Franc Jug ter se podali na novo svoje mesto v Šmarje, kjer prevzamejo poleg župnije tudi dekanijo Šmarjsko. Službovali so tu pri nas skozi šest let in nekoliko dnij, a v tem času vedeli so si z ljubeznivim svojim vedenjem pridobiti srca nas vseh. Da je to istina, prepričati se je mogel vsakdo zadnjo nedeljo, ko so pre-

blagi gospod poslavljali se od nas. Kot spreten govornik in izvrsten pridigar opominjali so nas, da naj ohranimo vse nauke, katere smo slišali iz njihovih ust ter da naj se tudi ravnamo po istih, da bode na dan sodbe račun lahek za pastirja in za čredo. Ko so poslovalo svoje sklepal z besedami sv. Pavla: »Sedaj pa vas priporočim Bogu in njegove neskončne milosti«, takrat je glasno zajokala cela, prenapolnjena cerkev; najlepši dokaz visokega spoštovanja in globoke žalosti o izgubi izbornega duhovnega pastirja. Čestitamo Šmarčanom, ki dobijo v svojem novem gospodu župniku-dekanu tako vestnega, dobrega, marljivega in ljubeznivega očeta. Mi pa zagotavljamo, da jih bomo vedno ohranili v blagem spominu. Hvaležni župljani.

**Iz Ljutomera.** (Bralno društvo) pri Sv. Juriju na Ščavnici priredilo je letos v počitnicah veselico in sicer dne 21. avgusta 1892 v šolskem poslopju. Igrala se je igra: »Dobro jutro«. Na vsporedu je bil tudi govor, katerega pa c. kr. okr. glavar, grof Attems ni dovolil, ker bralno društvo zadržaja tega govora visokorodnemu gospodu grofu Attems ni prejel v odobrenje poslalo. To pa je pač čudna svoboda govora v ustavnej državi, če se sme samo tisto govoriti, kar visokorodni gospod grof Attems dovoli! Ne vemo, kaj gospod grof sploh misli o osnovnih zakonih, osobito o prostosti izraziti svoje misli, pa čas je bil prekratek, da bi se moglo bralno društvo proti tej odredbi z dne 17. avgusta 1892 št. 7512 pritožiti. Na vsak način pa visokorodni gospod grof tokrat ni pustil bralnemu društvu pravice, ki mu pristojna v smislu zakona z dne 15. novembra 1867 št. 131 d. z. Paragraf 18 te postave, ki se sploh imenuje društvena postava, in na njo je, kakor se vidi, visokorodni gospod grof popolnoma pozabil — ta paragraf se glasi: »Oblastvu je prosto poslati k vsakemu društvenemu zboru kakega odposlanca.« Gospod grof je mogel toraj odposlati kakega odposlanca, nikakor pa ne govorov prepovedati, ali pa zahtevati, da se mu v odobrenje predloži.

**Od Sv. Avgušтина v Halozah.** O Sv. Avguštinu v Halozah pa še do sedaj nisem slišal, skimaval bode marsikateri bralec Slov. gospodarja. In vendar, kakor je Sv. Avgustin velikan med cerkvenimi sv. učniki, tako nadkriljuje sv. Avgustin na prijaznem hribečku Leskovske župnije vse druge hribečke prostranih, krasnih in rodovitnih Haloz. O lepem jasnem jutru vidiš z njega 72 cerkev, 18 gradov, zapadno Pohorje, slovenske gorice, velikonedeljske in ormoške gorice do Huma, cele Haloze in veliki del Hrvaške. Tik cerkve Sv. Avgušтина stoji cerkev sv. Magdalene. Obe cerkvi so dali sedanji za Leskovsko župnijo mnogozaslužni preč. g. župnik Andrej Vodušek popolnoma prenoviti ter so jima oskrbeli nove altarje. Kako krasen pa je razgled od Sv. Avgušтина, vendar tudi globoko užali za blagor milega slovenskega ljudstva vneto srce. Zroč krasni park vinskih Haloz s svojimi divnimi paviljoni gospodskih hiš in belih kmečkih bajtic, zagledaš tudi neusmiljenega raka, kateri razjeda vinograde ter pokončuje blagostanje prebivalcev. Trtna ušica se leto za letom bolj širi. Malokateri vinograd najdeš brez lise, katera ti priča, da se je vanj že ugnjezdila trtna ušica. V treh ali štirih letih bode vinograde Leskovske župnije popolnoma uničila, posebno, ker ji peronospora vrlo pomaga. Ne kaže toraj drugega, kakor začeti marljivo saditi ameriansko trsje Riparia in Solonis. Vendar pa ne velja ameriansko trsje kar navadno saditi. Pripraviti mu moraš dobra tla s tem, da zrigoliš. Kjer pa je prestrmo za rigoljenje, tam je skopati rove ali grabe čez vinograd dva metra drugo od druge, nje zasipati z dobro zemljo ter nasaditi ameriansko trsje. Ako je zemlja dobro pripravljena, mladike amerianske trte tako bujno rastejo, da so po dva

do tri metre dolge že v prvem letu. Precej ameriških trt je zasadil č. g. Andrej Vodusek, župnik v Leskovci, ter ima tudi veliko trsnico ameriških trt. Kdor jih želi, naj še se to jesen obrne do njega! — Začeli smo brati. Posestniki, kateri so dobro škropili ter s škropljenjem zadeli ugodni čas, bodo imeli letos dobro trgatve. Tudi toča, katero je letos Haloze dvakrat zadela, v dobro škropljenih goricah ni toliko škode napravila. Obilnejše listje obvarovalo je pod seboj njim grozdje. Grozdi so lepo dorasli, jagode debele in vino iz takih vinogradov ne bode veliko slabše od onega leta 1886. Kateri so pa slabo škropili ali ob neugodnem, deževnem vremenu, tistim je listje s trsov večinoma odpadlo, in toča je bolj oklestila grozdje. Grozdje je bolj trnjevo; jagode različne. Vino iz takih goric bo slabše, kakor je lansko. Kateri niso nič škropili — sicer jih je malo —, imajo pa suhe gorice. Velo, trnjevo grozdje visi na brezlistnatih rozgah. Imeli bodo pravo kislino. Kupcev še se je do sedaj le malo oglasilo. Zmotilo jih je italijansko vino. Vendar kdor je dobro škropil ter ga ni posebno toča zadela, njegovo vino je pač vse kaj drugega, kakor s špiritom pripravljena italijanska čorba. Kdor ima dober okus ter vino pozna, bode tudi za naprej poprašal za Haloško vino, ker z njim si človek žejo pogasi, se razveseli in okrepeča; italijansko vino pa napravi človeku še večjo žejo, težko glavo in je le bolj za »šnopsarje«. Hranite toraj dobro blago!

**Iz Turskega vrha pri Zavrčah.** (Novi občinski predstojnik — cesta.) Kakor marsikatera druga občina, tako si je tudi občina »Turski vrh« izvolila novega občinskega predstojnika, vrlega Slovenca. Ta mož znal si je v kratkem, v teku nekaj tednov, pridobiti poštovanje vseh, ne samo domačinov, ampak tudi vseh ptujcev, ki imajo tamkaj svoje vinograde, rodé čé dobro kapljico. In to na celo navaden način. Cesta, ki pelje iz Zavrč po dolinici občine Turskega vrha tje na mejo Hrvaške, bila se je popolnoma zapustila. Bilo je večkrat, posebno čé je količjak deževalo, blato, da so se človeku kar čevlji sezuvali in vozniki so morali vozove s štirimi konji vlečiti iz blata. Popotnikom se je bilo bati, da bi kateri utonil v blatu. A sedaj, ko je nastopil novi občinski predstojnik Ivan Šešek svojo službo, storilo se je mnogo za to cesto, navozil jo je, osnažil vse jarke in dal tudi mostovžje napraviti, kjer je potreba, v obče je storil do sedaj vse, kolikor mu je bilo mogoče napraviti v teh tednih. Nadejati pa se je, da bode tudi tako korakal naprej in napravil sčasoma to cesto popolnoma dobro. Zato mu pa tudi vsa hvala in čast! Marsikateri občinski predstojnik pogledal bi si naj njegovo delo ter si vzel njega za vzgled.

**Iz Vitanja.** (Zborovanje cerkvene družbe in bralnega društva.) [Dalje.] Pred leta dni se je ustanovilo v Vitanju »Bralno društvo«. To društvo je bilo tukaj potrebno. Ljudje, ki čakajo ob nedeljah in praznikih na popoldansko božjo službo, niso imeli primerne kraja, kjer bi med tem časom ostajali. V cerkvi in zunaj na cesti je po zimi premrzlo, potikati se po hišah in krčmah neprimerno. Nadalje je potrebno, da se naši ljudje v narodno-gospodarskih in sploh političnih zadevah nekoliko poučijo. Predsednik »Bralnega društva« je naznanil, da so posebno ob zimskem času ljudje radi prihajali čitat razne knjige in časopise, drugi so jih pa izposojevali na dom. Časopisov smo imeli 6: »Slov. Gospodar«, »Domovina«, »Slovenec« in »Domoljub«, katere je daroval predsednik, »Kmetovalec« pa »Dom in Svet«, katera si je ravno društvo samo naročilo. Prav primernih knjig pa smo prejeli od »Slovenske Matice«, »Družbe sv. Cirila in Metoda«, od »Družbe sv. Mohorja« pa od »Slovenije«, dijaške družbe visokošolcev na Dunaji. Vsem tem slavnim društvom se je predsednik vže

pismeno zahvalil pa njim izreka občni zbor danes še posebno zahvalo. Namen bralnega društva je tudi ta, da se prirejajo podučni govori. Lansko leto smo čuli v bralnem društvu poduk, kako pridelati iz grozdnih tropin okusno in zdravo pijačo. Ker so mnogoteri navzoči vinogradniki izrekli željo, da se njim ta način, napraviti pijačo po navkih Petiotovih, še enkrat razloži, njim predsednik to obljubi, ako bo danes še čas pripuščal in njim želi tudi razložiti, kako si zamorejo iz črnic ali borovnic, katerih toliko po naših hostah vzame konec, napraviti prav dobro — zdravilno pijačo. Pred vsem pa prosi navzočega živinozdravnika g. M. Jelovškega iz Braslovč, naj spregovori besedo o živinoreji. Gosp. govornik se je s svojimi zdravimi nauki, pa s svojo prijazno, domačo in razločno besedo zbranim kmetom silno prikupil, tako da so ga prosili, naj pride kmalu zopet v Vitanje, govorit o živinoreji. Gotovo bodo modre besede g. Jelovškega obrodile obilo dobrega sadu. Nato povzame besedo g. Dragotin Hribar, trgovec v Celji ter zborovalcem priporoča, naj vsikdar in povsodi zvesti ostanejo staremu gestu slovenskemu: Vse za vero in domovino. Zahvalil se mu je za njegove besede podpredsednik g. Ivan Verčnik. (Konec prih.)

**Od Sv. Urbana pri Ptuj.** (Nerodnost.) V zadnjem tednu je bil pri nas začetek trgatve; zelo žalostno izpada, ker po celem hribu ne spravijo polovnjak mošta vkup. — Dnevi so prav ugodni, ker imamo prijazno vreme; za tega delj pa ni potrebno, da se še Gospodov dan za trgatve porabi. Zato pa se ne more odpustiti, da se ne bi tukajšnjemu lončarju pod nos vribalo, ker je minolo nedeljo v svojih vinogradih na Gajeli posebno streljal, naj bi dalje znano bilo, da je lončar v nedeljo trgatve imel. Kako še je tedaj dalje pri vinogradih blagoslova božjega upati?

**Iz Poličan.** (Bogata trgatve.) Slučajno me je zanesla pot od postaje Slov. Bistrice čez Laporje proti Poličanam. Ko dospem od Laporja naprej, kakih deset minut proti Poličanam, pridem na prijazen hribček; tu se mi odpre lep razgled čez Pohorje, na južno pogorovje, kakor tudi na lepo Dravsko polje, tje do slovenskih gor. Nisem se zamogel nagledati tega prizora, kajti našel sem okrog 42 cerkev. Pa vse to me ni tako iznenadilo, kakor vinska trta, s katero je ta hribček nasajen. Poznan mi je celi vinorodni svet spodnjega Štajerja. Ali tako lepega, in velikanskega in s tolikim grozdem obloženega trsja še nisem videl. Ta vinograd se sme meriti z najboljšim ameriškim nasadom na Bizeljskem. Izvedel sem, da je ta vinograd lastina g. Mlakarja, posestnika v Hošnici, ki ga z vso umnostjo in skrbjo obdeluje. Tukaj se dobro vidi, da se dajo naši stari vinogradi dobrorodni ohraniti, samo delati in jih tako gnati nam je treba, kakor ta mož dela. Skoraj se nisem zamogel od tega prostora ločiti, in mislil sem si tedaj, koliko veselja bo imel lastnik pri trgatvi, ko bode gotova na enem oralu 16 polovnjakov mošta nabral!

**Od Sv. Urbana.** V nedeljo, dne 2. t. m. je poročal blagorodni g. dr. J. Jurtela, naš deželni poslanec, o svojem delovanju v deželnem zboru v Gradci. Po popoldnešnji službi božji se je zbrala velika množica ljudij v gostilnici g. J. Mariniča ter je pazno poslušala zanimive razprave poslančeve. Po volitvi predsednika zboru, g. J. Zelenika je razpravljaj gospod poslanec najprej o sestavi deželnega zbora, kazoč na to, da je sestava taka, da mora kmet, posebno slovenski kmet v zapečnjaku sedeti. Živo smo spoznali iz govora, da v Gradci nimamo Slovenci za svoj narod ničesar pričakovati, in najboljšje bi bilo, da bi tudi od tam nič ne imeli iskati. Odbor deželnega zbora, razni njegovi odseki: vse je tako urejeno, da ni samo krivično, temuč sedijo tam gospodje, pri katerih bi Slovenci zastoj iskali pravico. Tako ime-

novan »agrarni svet« (za poljedelstvo), ki bi se imel v naši deželi uvesti, so med drugimi tudi »Ptujski kričarji« preprečili, ker bi pri njem na Spodnjem Štajarskem tu in tam Slovenci dobili večino. Gledalo se je od strani nemške večine le edino na narodnost, ne pa na to, ali to koristi poljedelcu ali ne. — Naši liberalni Slovenci nam želijo vzeti vero, nemški konservativci narodnost, nemški liberalci pa oboje, zato smo zopet utrjeni v tem prepričanju, da je za nas Slovence edino rešenje v tem, ako se držimo gesla, in tirjamo tudi od naših poslancev, da po njem ravnaajo: »Vse za vero, dom in cesarja«. Gospod poslanec nas je končno opomnil, naj se ne ustrašimo, temuč vsak naj vstrajno dela po svojih močeh in razmerah za naše, nam tako drage svetinje. Zborniki so izrekli navdušeno gospodu govorniku zahvalo za dosedanje delovanje, za govor in zaupanje. Naj še bode omenjeno gostov iz Sv. Bolfenka, Vurberga, izlasti čitalničarjev iz bližnjega Ptuja. Gospodi učitelji iz okolice, nekateri tudi iz dalje, so nam napravili s petjem prav vesele trenutke.

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvi cesar in cesarica sta se vrnila z Gödöllő na Dunaj ter ostane ondi svetla cesarica, dokler se ne poda na otok Krk, kjer ostane brž čez zimo. — Državni zbor se snide dne 5. novembra in dobi najprej drž. proračun za leto 1893, potem pa še postavo o živilih v svoje posvetovanje. — Na Dunaji je nek brodar umrl za kolero, troje ljudij pa je bolnih za jako samljivo boleznijo, podobno kolero.

Štajarsko. Da je društvo »Südmark« bolj nemško, kakor avstrijsko, vidi se iz tega, da ima ude celo v Berolinu. V novem času se njih število množi in nam se zdi to čudno, saj po društveni postavi more postati ud društvu, ki ima svoj dom na avstrijskih tleh, le avstrijski podanik, kako sme torej »Südmark« imeti ude doli iz »rajha«? — Dež. poslancu za Lipnico Morre še ni dovolji baron Hein na čelu dež. vlade na Kranjskem, po njegovih mislih je baron Hein še prekrotak Nemec. To pa to!

Koroško. Občina Bistrica pri Pliberku je vpeljala slov. uradovanje, toda dež. odbor jej je ukazal, naj mu dopisuje nemški. Vrla občina pa se mu ni udala in vsled tega je prišla cela stvar pred drž. sodnijo na Dunaji. Jutri bode razsodba in upamo, da ugodno za občino. — V Kotmari vasi ima tamošnja podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v nedeljo, dne 30. oktobra svoje letno zborovanje in se pričakuje obila vdeležba.

Kranjsko. Dosedanji deželni predsednik baron Winkler žanj sedaj, ko odhaja, obilne ovacije od strani slov. društev, pa tudi županstev. Škoda, da so ga poprej nekateri »mladi« spravljali v zadrege, ko za to ni bilo že le tolike sile, pač pa jako ljubo Nemcem domačim, še bolj pa tem v Gradci in na Dunaji. Po toči je prepozno zvoniti! — Pritožbe, da se tudi na Kranjskem pri e. kr. poštah ne meri slov. jezik in pa nemški enako, so še prej ko slej na raznih krajih in ne brez pravice.

Primorsko. Mestni zastop v Gorici je dovolil 30.000 fl. za novo deklško šolo, se ve, da laško, ali isti zastop se brani na vse kriptje plačila za slov. ljudsko šolo, katere je velika potreba pa Bog zna, kedaj da se postavi. — Cestni zastop v Tolminu, blizo to, kar so pri nas okr. zastopi, je vlada razpustila, ker neki ne gospodari dobro, najbrž pa iz drugih uzrokov.

Tržaško. Na Opčinah pri Trstu so nameravali ustanoviti društvo za zavarovanje živine, toda vlada na Dunaji jim pravil ni potrdila. Zakaj ne? To sam Bog vedi, saj so enaka društva že na Češkem in Tirolskem!

Hrvaško. Sabor ali deželni zbor v Zagrebu snide v teku prvega teden v meseci novembra. Predsednik Hrvat je dobil za to že potrebna naročila od bana Khuen-Héderváryja. Kakor je sedanji sabor, bilo bi pa brž bolje, da bi ga ne bilo, saj se klanja v vsem banu in ogerski vladi.

Ogersko. Skrajna levica v državen zboru, Ugro-nova stranka se je uprla slovesnemu odkritju spomenika honvedov v Budimpešti in kar je čudno, ona je v drž. zboru zmagala, da-si je le manjšina. — Da je ministerstvo Szápáry blizo na tem, da vzame slovo, zatrjuje se v ogerskih listih čedalje bolj za gotovo, na drugi strani pa pravi vlada, da nima uzroka odstopiti, ker je ministerstvo v glavnih rečeh edino.

### Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. imajo 50letnico svoje škofovske časti prihodnje leto, dne 19. februarija. Po vsem katoliškem svetu se delajo za-njo priprave, a sv. oče ne želijo hrupa, pač pa vstrajne molitve, naj se sovražniki sv. cerkve poboljšajo, na korist sebi in sv. cerkvi!

Italijansko. Ministerstvo kralja Umberta želi, naj se razglasi pogoji, na katerih sloni tripelalijanca t. j. zveza Avstrije, Nemčije in Italije, ali avstrijska in nemška država se ustavljata razglasenju, ker ti bilo na škodo zvezi in torej tudi miru in vendar obstoji zveza ravno zavoljo miru. — Poslanik na Dunaji se je podal v Rim, da pouči vladu, kaka avstrijska vlada tolmači znano opombo gledé na vino v trgovinski pogodbi z avstrijsko vladu. Naj jo le pouči, pa takó, da bode za naše vino dobro!

Francosko. Sedanje ministerstvo je zmagalo v drž. zboru v toliko, da je voljen za podpredsednika mož, ki prisega na modrost sedanje vlade. Več pa menda ta zmaga ne pomeni! — Delavci v Carmauxu so začeli zopet svoje delo v rudnikih, ker se je minister Loubet postavil na njih stran in tako dobijo, ali imajo vsaj upanje na večje plačilo.

Nemško. Nova vojaška postava je taka, da se sklíče lahko h kratí do 4.400.000 vojakov, če je treba, pod orožje in vedno jih stoji do 420.000 v orožji. To je ogromno število, pa tudi stroški bodo veliki, večji morajo biti, kakor jih zmore država. In to vse zavoljo miru ali bolje, zavoljo strahu pred Francozi! — Avstrijski poslanik, grof Szechenyi stopi v pokoj in na njegovo mesto pride dosedanji minister Szögenyi. Oba sta Madjara in sploh se silijo sedaj v imenitne, bogate službe Madjari.

Rusko. V večjih ruskih listih se piše, da ni nobene potrebe, naj ste si Avstrija in Rusija sovražni, pač pa se lahko sprijaznite, ako avstrijska vlada hoče. Dobro, toda kaj naj stori avstrijska vlada, da bode ruski prav? Odgovora na to vprašanje pa nima noben list in tudi mi ga ne vemo. — Prestolonaslednik Konstantin se je podal k svojemu tastu, grškemu kralju v Atenah.

Srbsko. Skupščina se snide dne 3. novembra, ali volit še nima tretjega »vladarja«, kakor bi ji bilo dovolji, kajti »vladarja« Ristić in njegov tovariš nimata zaupanja do skupščine in zato še odlagata volitev, morebiti na »nikoljevo«.

Tursko. Sultanu še ruski poslanik Nelidov vedno dela sitnobe ter ga sili, naj privoli, da smejo ruske ladije prosto po Črnem morji voziti, ne da jih turski vo-jaki preiskujejo ter stikajo po orožji. Tega namreč do-